

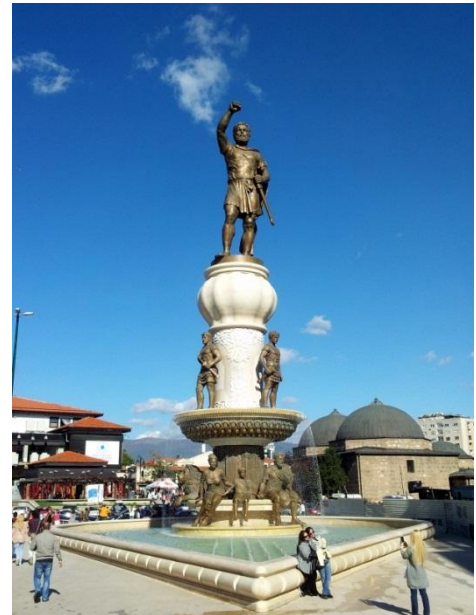
Europe3D Macedonia, Skopje

Matkamme alkoi maanantaina 14.10.13 jolloin lensimme Helsinki-Vantaalta Ruotsiin Tukholman Arlandan kentälle. Arlandasta otimme bussin keskustaan josta jatkoimme matkaa Skavstan lentokentälle. Skavstasta meillä oli lento sitten Skopjeen. Passin tarkastuksessa venyi niin että myöhästyimme 5 minuuttia bussista jolla meidän olisi pitänyt mennä hostellille. Eipä auttanut kuin ottaa taksi koska seuraava bussi olisi lähtenyt 3h kuluttua. Lopulta löysimme kuitenkin perille ja aivan aikataulussa.

Kaikkien saavuttua paikalle lähdimme tutustumaan Makedoniaan. Tämä tarkoitti sitä, että meidät jaettiin 5 perheeseen (ryhmään) ja annettiin kysymyslappu käteen joka sisälsi kysymyksiä Makedoniasta. Tarkoituksenamme oli löytää jokaiseen kysymykseen vastaus kyselemällä ohikulkijoilta. Oli yllätävä

huomata kuinka ystävällisesti kaikki pysähtyivät vastaamaan kysymyksiimme, vain harvoin meidät ohitettiin. Kaupunki kierroksen jälkeen lähdimme tutustumaan paikalliseen yöelämään. Löysimme lopulta itsemme yökerhosta jossa ei ollut kattoa ja kuulimme että ne ovat aika yleisiä, Suomen ilmastossa emme tähän tietenkään olleet tottuneet.

Tiistaina meillä olikin sitten varsinaisesti tapahtuman avajaiset jossa järjestäjät ja koulun edustus puhuivat. Näiden jälkeen istuimme ensimmäisen luennon kuunnelleen opetusta taloudesta. Luennon jälkeen opimme tutoreiden avulla kuinka tanssitaan Makedonian perinne tanssia Pajdushkoa, tanssi oli yksinkertaisuudessaan hauska ja jotenkin osasimme tehdä siitä vaikeaa. Tämän jälkeen lähdimmekin tutustumaan kaupunkiin. Makedoniassa on paljon vanhoja raunioita ja uskonnollisia muistomerkkejä joita pääsimmekin näkemään reissumme aikana. Kulttuuriin tutustuimme paljolti kävelemällä, näkemällä ja kokemalla, aina jonkin merkittävän patsaan, raunion tai muistomerkin kohdalla paikallinen kertoi meille tarinoita kyseisestä paikasta.

Illan hämärtyessä suuntasimme kafanaan, eli perinteiseen Makedonialaiseen baariin, joka oli erittäin hauska kokemus. Tunnelma oli paikallisen musiikin, laulun ja rakijan (viinan) siivittämänä riehakas. Kaikki lauloivat ja tanssivat yhdessä (tai ainakin yrittivät) läpi illan ja yön.

Keskiviikkona lähdimme yritysvierailulle Agroplodille Reseniin. Agroplodille on Makedoniassa tunnettu yritys ja yksi suurimmista työllistäjistä. Yritys valmistaa erilaisia herkkuja kuten esim. Jaffa-keksejä. Suurimpia vienti maita heillä on Saksa. Yritysvierailun jälkeen lähdimme tutustumaan Ohridiin. Kyseessä on yksi makedonian kauniimmista kaupungeista Ohridiin joka sijaitsee nimensä mukaan yhden makedonian suurimman järven Ohridin rannalla. Ohridin alue kuuluu Unescon

maailmanperintöluetteloon sekä luonto- että kulttuuriarvojen takia. Kaupunki on merkittävä kulttuuri ja matkailukohde. Paikka sai nimensä Ohrid-järvestä, joka on kaupungin sydän. Järvi oli erittäin syvä sekä paikallisten mukaan ihan liian kylmä uimiseen. Ainoana loogisena johtopäätöksenä päädyimme osoittamaan eteläisille tovereillemme kuinka väärässä he ovatkaan ja pulahdimme uimaan. Pakko sanoa, että vesi oli kyllä pirun kylmää, vaikei kukaan meistä sitä myöntänyt. Lisäksi Ohridia ympäröi fantastinen ja hyvin säilynyt linnoitus keskiajalta. En ikinä käsittänyt, kuinka isoja tämän ajan rakennelmat saattoivat olla: muurin pituus oli monen monta kilometriä.

Turistikierrosten jälkeen saimme vapaa-aikaa törsäillä rahaa katukauppoihin ja joittenkin tapauksessa myös piipahtaa oluelle. Illalla palasimme bussiin, jossa suurin osa reissaajista oli ihan poikki ja nukkui, mutta paikalliset pitivät huolen siitä, että bileet jatkuivat bussissakin. Paikallinen musiikki, laulu ja nauru raikuivat läpi matkan.

Torstai oli tärkeä päivä kaikille: pääsimme vierailemaan presidentin asunnossa ja rupattelemaan hänen muutaman neuvonantajansa kanssa, jotka olivat erittäin sympaattista sakkia. Saimme kuulla maan ongelmista Kreikan ja tämän kautta EU:n kanssa.

Vierailun jälkeen vaihdoimme maisemaa läheiselle Vodno-vuorelle, jonka huipulla oli hemmetin kylmä, mutta myös avarat maisemat pääkaupungin ylle. Nopean visiitin ja kuuman kahvin jälkeen palasimme yliopistolle, missä käsiteltiin Makedonialaisia traditioita. Illalla painuttiin luonnollisesti klubille, allekirjoittanut

pahoittelee, ettei muista paikan nimeä. Mahtavat bileet oli kuitenkin.

Perjantaina me väsyneet ESTIEMerit nousimme(jollain ihmeellä) taas aikaisin ylös ja lähdimme yritysvierailulle Wabtec:iin. Wabtec on pähkinäkuoressa junien jarrutusjärjestelmiä kehittävä ja valmistava yritys. Oli mielenkiintoista päästä katsomaan itse tehtaaseen, miten hommat hoituu.

Myöhemmin pääsimme eksklusiivisesti käymään Skopjen kaupunginteatterissa, johon ei keskeneräisen remontin takia päästetä yleisesti ketään. Siellä huomasi selvän eron Suomen ja Makedonian välillä:

teatteri oli aivan upea ja varmasti maksanut useammankin euron. Makedoniassa oli yleisesti paljon hienompia patsaita sun muita monumentteja kuin Suomessa. Toisaalta muu arkkitehtuuri, asunnot ja ylimalkaan siisteys oli huonossa kunnossa. Tämä rahoituksen epätasaus oli yleinen valituksen aihe paikallisten keskuudessa. Tuskin kukaan puhumistani henkilöistä tykkäsi patsaista joita itse ihailin silmät pyöreinä. Heidän näkökantansa on helppo ymmärtää.

Kävimme syömässä toisessa paikallisessa yliopistossa, joka ylitti suurimmatkin odotuksemme. Meille tarjottiin käytännössä luksusillallinen erilaisia perinteisiä paikallisuokia ja juomia. Tuntui epätodelliselta syödä yliopistossa, jossa oli neljän tähden ravintolan fiilis.

Pohdimme vielä jonkin aikaa kaikkea, mitä tuli opittua ja esittelimme yhteyksiä omien maidemme ja Makedonian välillä. Viikko huipentui viimeiseen bileiltään, jossa jaettiin myös osallistumistodistukset, ja eri kilpailujen voittaneille perheille pullot itsekeiteltyä rakijaa. On sanomattakin selvää, että tapahtuma oli ainutlaatuinen ja hauska kokemus kaikille. Hienointa oli uusien ystävien löytäminen ja ylipäätään sosiaalinen kanssakäynti ja hauskanpito, jota ei voi selittää paperilla. Lähdimme kotia kohti väsyneinä, mutta hymy huulella ja monen monta ystävää rikkaampana. Molemmille oli selvää, että näille reissuille on pakko lähteä uudelleen.

Lumia Paalanen &
Aleksi Vainio

